

Mõistatus.

Kui on ilmad segased,
 Misked, wilud, sadused,
 Siis sul tihti ninas olen,
 Tüli tegema sull' tulen.

Olen kätte wahel sul,
 Maapind tunneb seda küll;
 Ja kui seisab lautas nurkas,
 Väike loomal on siis urkas.

Juhtun targal' näppu aga,
 Ei ta wiisist siis ei maga —
 Tuleta tuld sülitab,
 Beeta wastast uputab,
 Hääleta waljust pörutab,
 Kirjuid asju arutab,
 Põhjani neid seletab.
 Wõidab mõegad, püüsid ära,
 Teeb — et waikne küll — suurt kära,
 Aitab wastast hirmutada,
 Oma seltsi julgustada;
 Olgu küll nii wäetike,
 Kui ikka on. — Mis asi see?

(Sjns)